

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.523/2021/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Lantos Ügyvédi Iroda (cím, eljáró ügyvéd: Dr. Lantos Bálint) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek – a Dr. Kolláth Zoltán József ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperessel szemben közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében az Egri Törvényszék 12.P.20.162/2020/51. sorszámú ítélete ellen, a felperes által 52. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és az alperes 2020. június 30. napján kelt, a felperest a tagjai közül kizáró határozatát hatályon kívül helyezi.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 162 000 (százhatvankettőezer) forint áfát tartalmazó 846 000 (nyolcszáznegyvenhatezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

- [1] Az alperes az Egri Törvényszék által nyilvántartásba vett vadásztársaság.
- [2] A felperes az alperes tagja volt, egészen addig, amíg az alperes közgyűlése a 2020. június hó 30. napján meghozott 3/2020. (VI. 30.) számú közgyűlési határozattal (a továbbiakban: fegyelmi határozat) ki nem zárta a vadásztársaságból.
- [3] A fegyelmi határozat megállapítása szerint a felperes elkövette az alperes Alapszabályának 14. § a)-b), illetve d) és f) alpontjában, illetve a Fegyelmi Szabályzatának 4. § (1) bekezdés a)-b), illetve d) és f) alpontjában rögzített fegyelmi vétségeket. A fegyelmi határozat szerint az alperes közgyűlése ezért a felperessel szemben az Alapszabály 14. pont (6) bekezdésének h) pontjában, illetve a Fegyelmi Szabályzat 5. § (1) bekezdés h) alpontjában rögzítettek alapján a kizárás fegyelmi büntetést szabja ki.
- [4] A fegyelmi határozat indokolásában megállapított tényállás szerint a fegyelmi határozat meghozatalára négy megállapított fegyelmi vétség miatt került sor, melyek az alábbiak voltak:
- [5] 1. tényállás: Azonosító jel felhasználása szabályainak megsértése ügyében a ... Megyei Kormányhivatal előtt közigazgatási eljárás indult, mert a felperes vadászati tevékenységét követően két vaddisznót egy azonosító jellel jelölt meg, illetve egy azonosító jel felhasználásával tette be azokat a vadhűtőbe. Az elsőfokú közigazgatási szerv eljárása során marasztaló határozatot hozott.
- A fegyelmi határozat meghozatalának időpontjában a közigazgatási eljárás a ... Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi és Erdészeti Főosztálya előtt mint másodfokú közigazgatási szerv előtt volt folyamatban, amely körülményt a fegyelmi határozat rögzített.
- [6] 2. tényállás: Az E. 2. számú beírókönyvben a felperes részéről kifejezetten sok esetben hiányos, szabálytalan, illetve érthetetlen bejegyzések történtek (1-187. szám alatt). A fegyelmi határozat szerint a bejegyzések egy része felveti a tiltott vadászati mód (engedély nélküli éjszakai vadászat) gyakorlásának kérdését is.

[7] 3. tényállás: A fegyelmi határozat megállapítása szerint a felperes a gazdasági társaság társtulajdonosa és egyben ügyvezetője kártérítési igényt nyújtott be vadkár címén az alperes ellen. A per az Egri Járásbíróság előtt volt folyamatban a fegyelmi határozat meghozatalakor.

[8] 4. tényállás: 2020. január 1-jén a felperes egy kizárólag ő általa használt beírókörzetbe volt beiratkozva a saját beírókönyvébe (E. 2. számú beírókönyv 1. beírókörzet). Ennek ellenére az e2-i 2. beírókönyv 8. számú körzetében lövést adott le és elejtett egy szarvastehenet. Mivel ugyanabban az időpontban az e2-i 8-as körzetben szabályos beiratkozás alapján tartózkodtak más vadászok, ezért a felperes cselekményével (lövés leadása) közvetlen életveszélyes állapotot teremtett. A fegyverhasználatot, illetve a vadelejtést követő vizsgálat során a saját beírókörzete térképét önkényesen, a közgyűlés határozata ellenére megváltoztatta akként, hogy a határokat átrajzolta.

[9] A fegyelmi határozat meghozatala után a ... Megyei Kormányhivatal mint másodfokú közigazgatási hatóság 2021. május hó 19. napján hozott határozatával a ... Megyei Kormányhivatal ... Járási Hivatalának elsőfokú határozatát, amellyel a felperest vadászat rendjének megsértése: az egyéni vadászati napló és terítéknyilvántartás valótlan adattartalommal történő kitöltése miatt 50 000 forint vadvédelmi bírság megfizetésére kötelezte és állami vadászjegyet a határozat véglegessé válásától számított 3 hónap időtartamra visszavonta, megváltoztatta és a felperest az egyéb rendelkezések változatlanul hagyása mellett 100 000 forint vadvédelmi bírság megfizetésére kötelezte.

[10] A fegyelmi határozat 4. tényállási pontjával összefüggésben szabálysértési eljárás indult az ... Rendőrkapitányság előtt a fegyelmi eljárásban is rögzített cselekmény miatt, azaz azért, mert az alperes „P.” elnevezésű vadászterületén valaki jogosulatlan vadászatot hajtott végre. A szabálysértési hatóság 2020. február 12. napján kelt határozatával ugyan az eljárást megszüntette, azonban V.T. panasa miatt az ... Járási Ügyészség 2020. március 5. napján kelt határozatával a panasznak helyt adva hatályon kívül helyezte a szabálysértési határozatot és a hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. E megismételt eljárásban 2020. április 7. napján kelt határozatában a szabálysértési hatóság a jogosulatlan vadászat szabálysértés elkövetése miatt indult eljárást – mivel a cselekmény nem szabálysértés – a szabálysértés hiányában megszüntette. A határozat indokolásában kifejtette, hogy kétséget kizáróan nem lehetett megállapítani, hogy az E2 „P.” elnevezésű vadászterületén pontosan hol található a körzethatár. A szabálysértési hatóság e határozatának indokolása szerint az alperes 2018. május 25. napján megtartott közgyűléséről felvett jegyzőkönyv 6. napirendi pontjában írtak szerint is a terület határai vitatottak, a körzethatár tisztázására irányuló helyszíni bejárás pedig nem történt.

[11] Az alperes Alapszabálya 14. pontja kimondja, hogy kizárás csak jogerős fegyelmi határozattal, fegyelmi eljárás lefolytatását követően rendelhető el.

Fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki:

- a) a vadászatra, a vadgazdálkodásra, valamint a löfegyverre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megszegi,
- b) a vadásztársaság Alapszabályának, Házi Szabályzatának, más szabályzatainak előírásait, a közgyűlésnek a határozatait, elnökségének döntéseit nem tartja be,
- d) tagsági jogait rosszhiszeműen gyakorolja,
- f) tevékenységével vagy magatartásával veszélyezteti az egyesület céljainak a megvalósítását.

[12] Az Alapszabály 14. pont (6) bekezdése tartalmazza a fegyelmi büntetéseket, melyek az a) pontban szereplő írásbeli megrovástól a h) pontban szereplő kizárásig terjedő, fokozatosan egyre súlyosodó szankciók.

[13] Az Alapszabály e részében rendelkezik a kizárási okokról, melyek egyebek mellett az alábbiak:

... c) tagsági jogait rosszhiszeműen gyakorolja,

d) a vadásztársaság Alapszabályának, Házi Szabályzatának, más szabályzatainak előírásait, közgyűlésének határozatait, elnökségének döntéseit sértő magatartást tanúsít,

e) tevékenységével vagy magatartásával veszélyezteti az egyesület céljainak a megvalósítását.

[14] Az alperes Fegyelmi Szabályzatának 3. § a) pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősségre vonás célja a fegyelmi vétséget elkövető vadász – fegyelmi eljárás során bizonyított – cselekményével arányban álló fegyelmi büntetés kiszabása, ez által az elkövető visszatartása a jövőbeni hasonló cselekmények elkövetésétől.

[15] A Fegyelmi Szabályzat 4. § (1) bekezdés szerint fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki:

a) a vadászatra, a vadgazdálkodásra, valamint a lőfegyverre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megszegi,

b) a vadásztársaság Alapszabályának, Házi Szabályzatának, más szabályzatainak előírásait, közgyűlésének határozatait, elnökségének döntéseit nem tartja be,

d) tagsági jogait rosszhiszeműen gyakorolja,

f) tevékenységével vagy magatartásával veszélyezteti az egyesület céljainak a megvalósítását.

[16] Csak úgy, mint az Alapszabályban, a Fegyelmi Szabályzatban is rögzítette az alperes a kizárási okokat a 4. § (2) bekezdésében egyebek mellett az alábbiak szerint:

A kizárási okok:

c) tagsági jogait rosszhiszeműen gyakorolja,

d) a vadásztársaság Alapszabályának, Házi Szabályzatának, más szabályzatainak előírásait, közgyűlésének határozatait, elnökségének döntéseit sértő magatartást tanúsít,

e) tevékenységével vagy magatartásával veszélyezteti az egyesület céljainak a megvalósítását.

[17] Az alperes Fegyelmi Szabályzatának V. Fejezete 11. pont (2) bekezdése szerint a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló cselekmény elkövetéséről való tudomásszerzést követően össze kell hívni az elnökséget. Amennyiben az elnökség úgy foglal állást, hogy fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúja áll fenn, úgy határozatban elrendeli a fegyelmi eljárás megindítását, és egyidejűleg létrehozza az adott fegyelmi ügyben eljáró három tagú fegyelmi bizottságot. A fegyelmi eljárás megindításáról az eljárás alá vont személyt is tájékoztatni kell.

[18] A Fegyelmi Szabályzat V. Fejezet 13. pont (5) bekezdése szerint a fegyelmi bizottság ... a fegyelmi döntés előkészítésére és tényállás felderítésére vonatkozó eljárását 60 napon belül – mely határidőt indokolt esetben az elnökség további, legfeljebb 60 nappal meghosszabbíthat – köteles elvégezni, melyről köteles tájékoztatni az elnökséget.

A Fegyelmi Szabályzat 15. pont (5) bekezdése szerint pedig a fegyelmi eljárást az elrendelésétől számított 120 napon belül be kell fejezni, e határidőt további 60 nappal meghosszabbítható.

[19] A Fegyelmi Szabályzat 5. §-a az Alapszabállyal egyező tartalommal szabályozza a fegyelmi büntetéseket az írásbeli megrovástól a kizárásig.

[20] A Fegyelmi Szabályzat 11. § (4) bekezdése rendelkezik a fegyelmi vétség elévüléséről. E rendelkezés szerint elévül a cselekmény, ha

a) a fegyelmi vétség elkövetése óta 1 év már eltelt,

b) a fegyelmi vétség elkövetéséről a fegyelmi bizottság bármely tagjának, vagy a fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult személynek több mint 6 hónapja tudomása van.

A Fegyelmi Szabályzat 11. § (5) bekezdése szerint pedig, ha a fegyelmi eljárás alapját képező ügyben büntető vagy szabálysértési eljárás indult, az elévülés az eljárás jogerős befejezésekor kezdődik.

[21] A peresített fegyelmi határozat 1. tényállási pontjában a felperes terhére rótt magatartás 2019. augusztus 29. napján történt, míg az alperes elnöksége 2020. február 26. napján megtartott ülésén határozott a felperessel szemben a fegyelmi eljárás megindításáról.

[22] A fegyelmi határozat 2. tényállási pontjában szereplő felperesi magatartások közös tulajdonsága, hogy döntő többségében 2019. február 19-e előtt történtek. A fegyelmi határozat ugyanis az indokolásában rögzíti, hogy az E. 2. számú beírókönyvben mely sorszámú, mikor tett bejegyzésben talált a fegyelmi bizottság szabályszerűtlenséget, hibát. Az utolsó beírókönyvi hiba (sorszáma a 123.), amely a 2019. február 15-én tett bejegyzést jelölte az utolsó ami még a fegyelmi eljárás elrendelése előtti éven túl történt.

[23] A fegyelmi határozat összesen négy olyan beírókönyvi bejegyzést kifogásol, jelesül a 127., 132., 140. és 172. sorszámút, amely olyan bejegyzést talált szabálytalannak, amely a fegyelmi eljárás elrendelését megelőző 1 éven belül történt.

A 127. sorszámú beírókönyvi bejegyzés dátuma 2019. április 6.

A 132. számú beírókönyvi bejegyzés dátuma 2019. május 8.

A 140. számú beírókönyvi bejegyzés dátuma 2019. július 21.

A 172. sorszámú beírókönyvi bejegyzés pedig 2019. december 12. napján kelt.

[24] A fegyelmi határozat 4. tényállási pontjával pedig összefüggésben áll, hogy az alperes közgyűlése 2018. május 25. napján hozott egy közgyűlési határozatot a 6/2018. (05. 25.) szám alatt. Ez a közgyűlési határozat a beírókörzetek határát a perrel érintett szakaszon (tehát ahol a felperes a fegyelmi határozatban kifogásolt lövést leadta) az E.-E2 közigazgatási határon jelölte ki. A közgyűlési határozat az elsőfokú ítélet meghozatalakor is hatályban volt.

[25] A felperes keresetében kérte a 2020. június 30. napján kelt, őt a vadásztársaságból kizáró határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását. A felperes hivatkozott arra, hogy az alperes a fegyelmi szabályzat megsértésével szabott ki fegyelmi büntetést ellene, mert a Fegyelmi Szabályzat V. Fejezet 11. § (2) bekezdése alapján már elévült fegyelemsértéseket tett a fegyelmi eljárás tárgyává. Kifogásolta a felperes, hogy az alperes 120 napon belül nem fejezte be a fegyelmi eljárást, hiszen annak elrendelésére 2020. február 26. napján került sor, az esetleges 60 napos határidő hosszabbításával kapcsolatos alperesi döntésekről őt nem tájékoztatták.

[26] Kifogásolta az eljárás tisztességességét, melyben álláspontja szerint nem biztosították számára a védekezési jogot, és noha a Fegyelmi Szabályzat szerint ez kötelező lett volna, a fegyelmi bizottság nem szerezte be a perrel közvetve érintett rendőrségi, szabálysértési iratokat.

[27] Hivatkozott arra, hogy ha fegyelemsértést el is követett, úgy a fokozatosság elve mentén az azonnali kizárás akkor is méltánytalanul súlyos büntetés, azaz annak kiszabására az Alapszabály, illetve a Fegyelmi Szabályzat sem adott lehetőséget. A fegyelmi határozat 1. tényállási pontjával összefüggésben előadta, hogy az abban írt tények ugyan valóságok, de a három elejtett vad önálló megjelölésére azon oknál fogva nem került sor, hogy csak két krotáliát vitt magával a vadászatra. Egy krotáliával azért jelölt meg két vadat, hogy ne kelljen egyet az elejtés helyszínén hagyni és a szállítás során is jelölve legyen az elejtett állat. A szállítással a vadakat haladéktalanul a vadásztársaság vadhűtőjébe szállította, azaz a vadásztársaságnak leadta. Semmilyen eltulajdonítási szándéka nem volt, hogy a vadászatot

követő reggel, 2019. augusztus 30-án tájékoztatta a vadásztársaság hivatásos vadászát a történekről és kérte, hogy az elejtett vadakba külön-külön helyezzen el egy-egy krotáliát. Ehelyett azonban a hivatásos vadász bejelentést tett a vadászati hatóságnál, amely a fegyelmi határozatban is hivatkozott közigazgatási eljárást megindította.

[28] A fegyelmi határozat 2. tényállásával összefüggésben előadta, hogy az abban szereplő cselekmények legkésőbb 2019. február 15. napján történtek, ehhez képest több mint egy év telt el a fegyelmi eljárás megindításáig, következésképpen valamennyi eljárás tárgyává tett naplóbejegyzés vonatkozásában megállapítható az elévülés.

[29] A fegyelmi határozat 3. tényállási pontjával összefüggésben előadta, hogy nem minősülhet fegyelmi vétségnek az, hogy kártérítési pert indított a vadásztársaság ellen, azt a határozati tényállásba foglalt állítást pedig álságosnak találta, hogy nem tett eleget a vadásztársaság belső szabályzataiban foglalt rendelkezéseknek, így a vadkárelhárítási, illetve a vadász-társaság vagyonának védelme, megóvása és gyarapítása terén fennálló kötelezettségének.

[30] A felperes a fegyelmi határozat 4. tényállási pontjával kapcsolatban előadta, hogy a 6/2018. (05. 25.) számú határozat nem értelmezhető úgy, hogy az a beíró körzetek határát az E.-E2 közigazgatási határra helyezte volna. Eerre utal ugyanis, hogy a 2018. május 25. napján megtartott közgyűlésről készült jegyzőkönyv azt rögzíti, hogy tisztázni kell a két terület határát a tagok bevonásával, helyszíni bejárás. Ennek időpontját a jegyzőkönyv szerint 2018. június 10-ben rögzítették. Hivatkozása szerint nem történt meg ez a bejárás, így a mai napig vitatott, hogy hol van a két beírókörzet határa. Ő pedig a - már 2018-ban megtartott közgyűlésen is éppen általa - vitatott területen vadászott, illetve adta le a kérdéses lövést. Ettől függetlenül azonban életveszélyben, sőt, semmilyen veszélyben senki nem volt. Azt az alperesi állítást, amelyet a fegyelmi határozat is tartalmazott, hogy ő utólag átrajzolta volna a beírókönyv térképét, tagadta. 2017-től a beírókönyv mellékletét képezte az a térkép, amely alapján ő azóta is vadászott, és amelyet a vadásztársaság a beírókönyv ellenőrzései alkalmával mindig is láthatott. Hivatkozott arra, hogy ő már 2018. július 24-én tájékoztatta a vadásztársaság elnökét arról, hogy mivel a közgyűlési jegyzőkönyvben szereplő helyszíni bejárásra nem került sor, ezért tartja magát az eredeti térkép szerinti területhasználathoz, azaz a beírókörzetek határának nem ismeri el az E.-E2 közötti közigazgatási határvonalat.

[31] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

[32] Hivatkozott arra, hogy a fegyelmi eljárás minden tekintetben szabályszerűen került lefolytatásra a felperessel szemben, az eljárás elhúzódása pedig a koronavírus miatt kialakult vészhelyzet következtében alkotott egyes kormányrendeletek tartalmára vezethető vissza. Vitatta a felperes elévülésre való hivatkozásait is. Állította, hogy a felperes által elkövetett cselekmények olyan fegyelmi vétségek, amelyek egyébként is megalapoznák a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazását.

[33] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 440 000 forint perköltséget.

[34] Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg a felperessel folytatott fegyelmi eljárás egyes mozzanatait, rögzítette a perrel érintett közigazgatási, illetve szabálysértési eljárások adatait.

[35] A döntés jogi indokai körében rámutatott arra, hogy a felperes rendelkezett perbeli legitimációval, a közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti per megindítására jogosult volt, így az ezzel kapcsolatos alperesi érvelést nem osztotta, a per megszüntetés iránti alperesi kérelmet elutasította.

[36] Felhívta a 2011. évi CLXXV. törvény (Civil törvény) 1. és 3. §-ait, és ezzel összefüggésben elvi érveléssel mutatott rá arra, hogy az alperesi vadásztársaság olyan belső

autonómiával rendelkező jogi személy, amelynek szervezeti és működési autonómiájába még a bíróság sem avatkozhat be. A PJD2017. 14. jogesetre hivatkozással kifejtette, hogy kifejezetten jogszabályba vagy a létesítő okiratba ütközés hiányában még a bíróságnak sincs lehetősége az egyesület autonómiájába való beavatkozásra. Ezzel megint csak összefüggésben a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.452/2013/3. sorszám alatti jogerős ítéletére is utalt. Eszerint valamely vadásztársaság belső életébe bírósági úton történő beavatkozásra csak akkor kerülhet sor, ha a szervezet tevékenysége kifejezett jogszabályi rendelkezésbe ütközik, vagy a keresettel támadott határozat sérti a vadásztársaság alapszabályát. E körben pedig felhívta a 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 3:35. §-át, valamint 3:36. § (1) bekezdését.

[37] A BDT2009. 1993. számú jogeset felhívásával utalt arra, hogy a fegyelmi határozat megsemmisítésére indított perben a bíróság csak az esetleges törvénysértés kérdését vizsgálhatja, így nem tartozik a hatáskörébe a fegyelmi büntetés súlyosságának értékelése, a büntetés felülmérlegelése és a támadott határozat megváltoztatása sem. Noha ezt az eseti döntést még a régi Ptk. hatályban léte alatt fogalmazta meg a bíróság, ám az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az új Ptk. alkalmazása során is indokolt volt azt figyelembe venni. Ebből következően csupán azt vizsgálhatta a perben, hogy az alperesi vadásztársaság legfőbb döntéshozó szerve, a közgyűlés törvényes határozatot hozott-e, illetve, hogy a felperes ténylegesen valósított-e meg olyan magatartást, amely az alperesi vadásztársaság fegyelmi szabályzata alapján fegyelmi vétségnek minősült. Utalt a Ptk. 3:66. § (2) bekezdésére, 3:68. § (1) bekezdésére és 3:70. § (1) bekezdésére, és ezeken keresztül arra, hogy a felperessel szemben lefolytatható volt a kizárási eljárás. Megállapította, hogy a kizárási eljárást szabályozó és a tisztességes eljárást biztosító alapszabályi rendelkezések léteznek az alperesnél és ezek érvényesültek is a felperessel szembeni eljárásban. Alaposnak találta azt az alperesi hivatkozást, hogy a vészhelyzet miatt kihirdetett egyes kormányrendeletek folytán és miatt nem volt lehetősége az alperesnek a fegyelmi eljárás határidőben való befejezésére. Megállapította továbbá, hogy a fegyelmi bizottság nem vizsgálódott az eljárás tárgyává tett cselekmények esetleges elévülésével kapcsolatban, noha ez kötelező lett volna. Utalt arra is, hogy a fegyelmi határozat 2. tényállási pontjában szereplő magatartások egy részénél biztosan bekövetkezett az elévülés.

A fegyelmi határozat 3. tényállási pontjával összefüggésben pedig azt a jogi álláspontot foglalta el, hogy az a körülmény, hogy a felperes vadkár jogcímén keresetlevelet terjesztett elő az alperessel szemben, nem indokolhatja a vadásztársaságból való kizárását.

[38] Azonban az első tényállási pontban szereplő cselekményt a felperes nem vitásan elkövette, és arról a ... Megyei Kormányhivatal a hozott közigazgatási határozat indokolásában megállapította, hogy igen komoly vadászati szabályszegést követett el a felperes azzal, hogy az általa elejtett vadat a szállítást megelőzően nagyvad azonosítóval nem látta el.

[39] Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes ténylegesen is megvalósított olyan magatartást, amely az alperesi vadásztársaság Fegyelmi Szabályzata alapján fegyelmi vétségnek is minősült, de nem tartozhat a törvényszék hatáskörébe a fegyelmi bizottság által törvényesen kiszabott fegyelmi büntetés súlyosságának értékelése vagy a fegyelmi büntetés felülmérlegelése, azért sem, mert maga a fegyelmi határozat, amellyel az alperesi vadász-társaság kizárta a felperest a tagságból, nem vitásan nem jogszabálysértő és egyértelműen nem ütközik a létesítő okiratba sem, ezért annak hatályon kívül helyezésére nem látott lehetőséget.

[40] A 4. tényállási ponttal összefüggésben pedig rámutatott arra, hogy noha a szabálysértési eljárást szabálysértés hiányában szüntette meg a hatóság, ám polgárjogi szempontból úgy ítélte meg, hogy megállapítható a fegyelmi vétség elkövetése a felperes terhére, így ez is alapul szolgálhatott a kizáró fegyelmi határozat meghozatalára.

[41] Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben lényegében megismételte az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját. Fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek való helyt adást. Kérte egyúttal perköltségben is marasztalni az alperest.

[42] Vitatta, hogy az alperesi vadásztársaság belső autonómiája olyan mértékű lenne, amely miatt a bíróság az általa hivatkozott okokból ne helyezhetné hatályon kívül a fegyelmi határozatot.

[43] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, és kérte perköltségben is marasztalni a felperest. A fellebbezési ellenkérelmében az alperes lényegében megismételte az elsőfokú eljárásban hivatkozottakat azzal, hogy rámutatott, hogy az 1. és 4. tényállásban meghatározott fegyelmi vétségek önmagukban is elegendőek lettek volna a legsúlyosabb fegyelmi büntetés kiszabására a felperessel szemben.

[44] Az ítéltábla álláspontja szerint a fellebbezés alapos.

[45] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés, illetve fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, abszolút hatályon kívül helyezési ok az elsőfokú eljárásban nem történt.

Emellett a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése helytálló volt, így a bizonyítás a másodfokú eljárásban kiegészítésre nem szorult.

[46] E körben mindenekelőtt rámutat az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a perben releváns tényállást részben hiányosan állapította meg, ám a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a per eldöntéséhez még szükséges tények megállapíthatók voltak, így az ítéltábla a tényállást a fentebb írtak szerinti kiegészítésekkel meg tudta állapítani.

[47] Emellett pedig az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből levont jogkövetkeztetése érdemben nem helytálló, így a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélet a Pp. 383. § (2) bekezdés második fordulata alapján megváltoztatta.

[48] A felperessel szemben az alperes nem indított kizárási eljárást, a felperessel szemben fegyelmi eljárás indult, az alperes azt is folytatta le.

[49] A kizárás, illetve a fegyelmi eljárás két különböző jogintézmény, amit a Ptk. két külön szakaszban nevesít, illetve szabályoz, mint azt egyébként helyesen az elsőfokú ítélet rögzítette is.

[50] Mivel a felperessel szemben fegyelmi eljárás indult, ezért a perben semmilyen jelentősége nincs annak, hogy akár a Fegyelmi Szabályzatban, akár az Alapszabályban vannak-e, és ha igen, milyen tartalommal szabályok a kizárási eljárásra nézve. Ugyanígy nincs a per eldöntése szempontjából jelentősége annak, hogy a Ptk. mit szabályoz e vonatkozásban.

[51] A per eldöntése szempontjából kizárólag az bír jelentőséggel, hogy a felperes milyen magatartást tanúsított, az a rá vonatkozó vadásztársasági szabályozók alapján fegyelmi vétségnek minősül-e és hogy a fegyelmi eljárás lefolytatása, valamint a fegyelmi eljárásban hozott fegyelmi határozat megfelel-e a törvényben, illetve a vadásztársaság létesítő okiratában meghatározott szabályoknak.

[52] E körben mutat rá az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítéletben a fegyelmi büntetés súlyosságával kapcsolatos mérlegeléssel összefüggő okfejtés nem helytálló.

[53] Kétségtelen, hogy a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránti perben a bíróság soha nem kerülhet a fegyelmi bizottság, illetve a fegyelmi határozatot hozó szerv

helyzetébe, illet-ve helyébe, azaz magát a kiszabott fegyelmi büntetést módosítania a bíróságnak nem lehet.

[54] Ez azonban nem jelenti azt, hogy ha a létesítő okirat a fegyelmi büntetés arányosságát kötelezően előírja, úgy azt a konkrét fegyelmi határozatban a fegyelmi vétséggel való összevetésben ne vizsgálhatná a bíróság. Mivel a per a fegyelmi határozat jogszerűségének felülvizsgálata iránt zajlik, ezért erre való hivatkozás esetén a bíróságnak vizsgálnia kell, hogy a kiszabott fegyelmi büntetés arányban áll-e az elkövetett fegyelmi vétséggel, illetve ugyancsak erre való hivatkozás esetén a büntetés kiszabására vonatkozó körülményeket is vizsgálni kell. Az elsőfokú bíróság által felhívott eseti döntések, beleértve a Debreceni Ítéltábla döntését is, kivétel nélkül olyan vadásztársaságok ügyeiben keletkeztek, amelyeknél az Alapszabály nem írta elő a büntetés tetтарыosságát.

[55] Az alperesi vadásztársaság fegyelmi szabályzatának 3. § a) pontja viszont előírja, hogy a fegyelmi felelősségrevonás célja a fegyelmi vétséget elkövető vadász cselekményével arányban álló fegyelmi büntetés meghozatala.

[56] A vadásztársaság tehát maga írta elő, hogy az általa fegyelmi vétséget megvalósító magatartásnak minősített cselekménnyel arányban álló büntetést kell kiszabni. Ennek megítélése körében a demokratikus önkormányzatiság elvéből fakadóan a szervezet nem járhat el önkényesen.

[57] Nem lehet eltekinteni attól sem, hogy büntető jellegű intézkedésről lévén szó, alapvető jogelv a fegyelmi büntetés fokozatosságának betartása is, különösen abban az esetben, ha a cselekmény egyébként a társadalmi megítélés szerint sem kirívóan súlyos. A bíróságnak az általános értékrend szem előtt tartásával kell megítélnie, hogy az arányosság követelményének megfelel-e a felülbírálandó határozat.

[58] Akkor tehát, amikor a bíróság erre való felperesi hivatkozás folytán vizsgálat tárgyává teszi a fegyelmi határozatban szereplő büntetés arányosságát, nem felülmérlegeli a fegyelmi határozatot, hanem csupán azt ellenőrzi, hogy a fegyelmi határozat, annak tartalma megfelel-e a létesítő okirat alapján alkalmazandó Fegyelmi Szabályzatban szereplő előírásnak, normatívának a határozat, ami nem azt jelenti, hogy a bíróság magához vonná az egyébként őt meg nem illető fegyelmi büntetés kiszabására, és a fegyelmi büntetés mértékének meghatározására irányuló és önrendelkezési jogot képező autonóm egyesületi hatáskört.

[59] A jelen perben tehát ellentétben az elsőfokú bíróság álláspontjával nem csak lehetett, hanem mivel a felperes hivatkozott is rá, ezért kellett is vizsgálni, hogy a büntetés arányban állt-e a felperes bizonyított és el nem évült fegyelmi vétségeivel.

[60] E körben pedig az ítéltábla az egyes tényállási pontokon keresztül, azok mentén haladva az alábbiakra mutat rá:

[61] Elsődlegesen vizsgálta a cselekmény elévülését és az e tekintetben releváns adattal, azaz a cselekmény elkövetésének az idejével a tényállást kiegészítette. Eszerint az 1. tényállási pontban írt magatartás 2019. augusztus 29. napján történt. A fegyelmi eljárás elrendelésére 2020. február 26. napján került sor, azaz a szubjektív elévülési határidő 6 hónapos időtartamán belül.

A rendelkezésre álló adatok alapján az is egyértelműen megállapítható, hogy a szóban forgó magatartással a felperes fegyelmi vétséget követett el. Az ugyanis nem vitatható, hogy a felperes a vadászatra, illetve a vadgazdálkodásra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megszegte, hiszen ezért őt a tényállásban szereplő módon az arra hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóság el is marasztalta olyannyira, hogy még a vadászattól is eltiltotta. Következésképpen az alperes Alapszabályának 14. § a) pontja szerinti fegyelemi vétség a terhére mindenféleképpen megállapítható volt.

[62] Az elkövetett – fegyelmi vétséget képező – felperesi cselekmény súlyához képest azonban túlzó a kizárás büntetés. E körben figyelembe vette az ítéltábla a kiszabott büntetés megfelelő súlyosságának a megítélése kapcsán, hogy a felperes haladéktalanul maga jelezte a szabálytalanságot az alperes hivatásos vadászánál, mert tisztában volt a szabálytalansággal. Ez a körülmény egyértelműen igazolja, hogy a felperesnek eltulajdonítási szándéka nem volt, márpedig a megsértett vadászati szabályok lényege és értelme az (azaz azért kell egyedi azonosító jellel az elejtést követően haladéktalanul az elejtett vadat ellátni), hogy az eltulajdonítási szándéknak még a gyanúját is kizárja. Az elejtett vad krotáliával való ellátása tehát azt a jogalkotó által deklarált célt szolgálja, hogy megelőzze a vadak eltulajdonítását. A felperesnek azonban nem volt eltulajdonítási szándéka, hiszen az alperes vadhűtőjében helyezte el azt a vadat is, amelyet külön önálló krotáliával nem tudott ellátni. Ez a körülmény pedig egyértelműsítette, hogy maga a cselekmény és az általa megvalósított jogszabálysértés messze nem olyan súlyos és ezeket a körülményeket a büntetés kiszabásánál az alperesnek figyelembe kellett volna vennie.

[63] Mindezek alapján az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy önmagában az 1. tényállási pontban szereplő magatartás, bár fegyelmi vétség, de annak jelentősége, oka, illetve egyéb körülményei folytán megállapíthatóan csak igen csekély súlyú. Ennélfogva pedig a Fegyelmi Szabályzatban előírtan tettarányos bünteteskiszabási elveknek nem felel meg az alperes által alkalmazott kizárás.

[64] Ugyanakkor e körben az ítéltábla rámutat arra is, hogy a kettős értékelés tilalmába a fegyelmi eljárás megindítása és fegyelmi büntetés kiszabása a felperessel szemben nyilvánvalóan nem ütközik, hiszen a vadásztársaság tagja által elkövetett bűncselekmény vagy szabálysértés, illetve egyéb vadászati jogszabálysértés, ha fegyelmi vétséget is megvalósít, úgy fegyelmi eljárás tárgya lehet. Az ellenkérelem e körben megfogalmazott hivatkozásai tehát helytállóak, az ítéltábla azokkal egyetért.

[65] A 2. tényállási ponttal összefüggésben hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a felperes által használt beírókönyv valamennyi tételét még a fegyelmi határozat sem kifogásolta, az pontosan megjelöli, hogy mely beírókönyvi tételekkel kapcsolatban talált szabálytalanságot.

[66] Az ítéltábla által kiegészített tényállás szerint pontosan megállapítható, hogy melyik napon volt a fegyelmi határozat szerint szabálytalan bejegyzés, azaz, hogy a fegyelmi határozat szerint mikor követte el a fegyelmi vétséget a felperes. A tényállásban szereplő négy tételen kívül valamennyi, a fegyelmi határozat elrendelését megelőző egy éven túl történt. E vonatkozásban tehát egyértelműen bekövetkezett az elévülés, melyre a felperes hivatkozott is. Mindösszesen a 127, 132, 140. és 172. sorszám alatti bejegyzések voltak azok, amelyek az 1 éves objektív elévülési időn belül történtek, ám a perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy ezekről a szabálytalannak állított tételekről mikor szerzett tudomást az alperes. Az ítéltábla álláspontja szerint ennek azért nincs jelentősége, mert még ha meg is lenne állapítható e négy beírókönyvi bejegyzés kapcsán valamely fegyelmi vétség, úgy azok olyan csekély súlyúak, amik nyilvánvalóan nem tették szükségessé, és így lehetővé sem a leg súlyosabb fegyelmi büntetés kiszabását.

[67] A 3. fegyelmi határozatbeli tényállási pont kapcsán az ítéltábla rámutat arra, hogy a fegyelmi határozat tartalma és az azzal kapcsolatban megfogalmazott alperesi ellenkérelembeli védekezés nem állt teljes összhangban egymással. Az alperes ugyanis a perben arra hivatkozott, hogy a fegyelmi eljárást nem azért indított a felperessel szemben, és nem is azért szabták ki rá a büntetést e tényállási pont kapcsán, mert pert indított a vadkár megtérítése iránt, hanem azért, mert a felperes által érvényesített vadkár megelőzése az ő feladata lett volna, ilyen hivatkozás magában a határozatban viszont kizárólag az indokolásban szerepel.

[68] Az a körülmény ugyanis, hogy a felperesnek van-e vadkára, és hogy annak a létrejöttében, bekövetkezésében a bekövetkezett kár mértékében a felperes akár csak mulasztásban megnyilvánuló magatartása milyen módon és hogy egyáltalán játszott-e szerepet, nem fegyelmi kérdés.

[69] Az alperes ráadásul nem hivatkozott arra, hogy a fegyelmi eljárást a felperessel szemben az ő vadkár elhárításban megnyilvánuló esetleges mulasztásai miatt akkor is megindította volna, ha egyébként a felperes a bekövetkezett vadkárainak érvényesítése iránt nem indít pert. Ilyen körülmények között a felperesi magatartás, illetve bármely mulasztás fegyelmi vétségként való értékelése értelmezhetetlen.

[70] A fegyelmi határozat 4. tényállási pontjával kapcsolatban pedig az ítéltábla rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a vitás területet érintő beírókörzeti határ meghatározása, az ezzel kapcsolatban hozott közgyűlési határozat megfogalmazásának pontatlansága miatt nehezen értelmezhető.

[71] Ahogyan azt az ítéltábla megállapította, arra egyértelműen következtetés vonható a közgyűlési határozat megfogalmazásából is, hogy a közgyűlés egyértelmű és egyhangú szándéka az volt, hogy valamennyi körzethatárt meghatározzák, így az E.-E2 közöttit is. A 2018. május 25-én megtartott közgyűlés jegyzőkönyvéből egyértelműen kitűnik, hogy a kérdésben jelentős vita alakult ki, és az is helytálló, hogy a vita során felmerült a helyszíni bejárás szükségessége, melynek még a jövőbeni időpontját is kitűzték. Ám ezt követően a jegyzőkönyv rögzíti, hogy a tagok egyhangúlag elfogadták a beírókörzetek meghatározását. Ezután született meg a 6/2018. (05. 25.) számú közgyűlési határozat, mely szerint a közgyűlés a vadászat rendjét és a beírókörzetek meghatározását egyhangúlag elfogadta a fent leírt módon.

[72] E körülményekből tehát egyértelmű, hogy a közgyűlés e határozatával meghatározta a beírókörzeti határokat is, és hogy ehhez képest a felperes a fegyelmi határozatban szereplők szerint nem a saját beírókörzetében adta le a vitatott lövést.

[73] Ezen az a körülmény sem változtat, hogy az ... Rendőrkapitányság az említett körülményeket vitásnak tekintve nem állapította meg a szabálysértési felelősségét a felperesnek.

[74] Megjegyzi az ítéltábla, hogy a fegyelmi eljárás tárgyává e tényállási pontban szereplő felperesi magatartás 2020. január 1-jén történt, következésképpen a 6 hónapos szubjektív elévülési időn belül indította emiatt a fegyelmi eljárást az alperes.

[75] A perbeli adatok alapján tehát az ítéltábla arra a megállapításra jutott, hogy a felperes a fegyelmi határozatban e tárgyban kifejtett okoknál fogva valóban fegyelmi vétséget követett el, hiszen a vadászatra vonatkozó szabályokat megsértette azáltal, hogy olyan körzetben adott le lövést, ahová előzőleg nem regisztrált vadászként. Ennek a magatartásnak a súlya a felperesi védekezésben szereplő okoknál fogva koránt sem volt olyan jelentős, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság megállapította. E körben azonban nemcsak azt kell értékelni, hogy az egyébként vadelejtéssel járt lövés emberre való veszélyessége éppen e körülmény folytán legfeljebb csak absztrakt lehetett, hanem azt is, hogy a felperes éppen a közgyűlési határozat körzethatárok megállapításával kapcsolatos pontatlansága, és emiatti rendkívül nehezen értelmezhetősége miatt nem teljesen alaptalanul vélhette úgy, hogy az eljárása szabályos. Erre utal, hogy a saját beírókönyvében jelezte a lövés előtt, hogy az adott területen vadászni fog, és az is nyilvánvaló, hogy a lövés leadásakor egyértelműen úgy vélte, hogy a lövést abban a körzetben adja le, ahová eredetileg magát regisztrálta.

[76] E körülményeket pedig nyilvánvalóan azért is értékelni kell a büntetés kiszabásakor, mert a felperesi magatartás vétkességének mértékét alapvetően meghatározzák.

E körülményeket azonban már nem a bíróságnak, hanem a fegyelmi eljárásban eljáró vadásztársasági szervnek kellett volna értékelnie.

[77] Mindemellett a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásában írt, a fegyelmi eljárás szabályosságával összefüggő okfejtésekkel egyetért, arra csupán visszautal.

[78] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a Ptk. 3:35. § és 3:37. § (1) bekezdése alapján az alperes által hozott fegyelmi határozatot hatályon kívül helyezte.

[79] Az alperes mindkét fokon peresztes lett, ezért megfizetni tartozik a felperes első- és másodfokon felmerült előlegezett perköltségét, amely az elsőfokú eljárás, illetve a fellebbezési illetékből (36 000 forint, illetve 48 000 forint), valamint az első- és másodfokú ügyvédi képviselettel felmerült perköltségből áll (400 000 forint + 108 000 forint általános forgalmi adó; illetve 200 000 forint + 54 000 forint általános forgalmi adó).

Utóbbi összegszerű megállapításakor a bíróság figyelemmel volt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjában, illetve 2. § (2) bekezdésében foglaltakra. Alperes ugyancsak peresztesése okán az eljárással felmerült perköltségét maga viseli.

[80] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

Debrecen, 2022. március 1.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Répássy Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -